

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/416/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112207319
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112207319.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: ppor. Bc. F. O., bytom N., D. XXX/XX, zastúpený advokátom: JUDr. Milan Szóllóssy, so sídlom Košice, Mlynská 28, proti odporcom: 1/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, 2/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra SR, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, na odvolanie navrhovateľa a odporcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11. decembra 2013 č. k. 12C/25/2012-153 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 20. marca 2014 č. k. 12C/25/2012-194 a v spojení s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 21. mája 2014 č. k. 12C/25/2012-215, na odvolanie odporcu v I. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 28. mája 2014 č. k. 12C/25/2012-220 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 28. mája 2014 č. k. 12C/25/2012-220 **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd odvolanie odporcov v I. a 2. rade **o d m i e t a .**

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania účastníkov vo vzťahu navrhovateľa a odporcu v I. rade **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi v I. rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 46.722 eur a sumu 8.553,98 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26.05.2011 do zaplataenia. Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 80.108,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 10.162,24 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Opravným uznesením súd opravil záhlavie rozsudku v časti označenia odporcov tak, že správne majú byť uvedení odporcovia: v 1. rade Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, v 2. rade Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra SR, so sídlom Bratislava, Pribinova 2. Zároveň súd opravil výrokovú časť rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11.12.2013 č. k. 12C/25/2012-153 tak, že správne má byť uvedené: „Odporca v I. rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titul sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 46.722 eur a sumu 8.553,98 eura, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26.05.2011 do zaplataenia“. Odporcu v I. rade zaviazal navrhovateľovi zaplatiť z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 80.108,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň odporcu v I. rade zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 10.162,24 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dopĺňujúcim rozsudkom zo dňa 21.05.2014 č. k. 12C/25/2012-215 súd návrh proti odporcovi v 2. rade zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej s poukazom na ust. § 151 ods. 3 OSP.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ utrpel 16.09.2008 ako policajt pri výkone služobných povinností ťažký pracovný úraz spôsobený strelnou zbraňou pri vykonávaní služobného zákroku proti T. N., podozrivého z lúpežného prepadnutia čerpacej stanice. V dôsledku úrazu sa stal invalidným

s trvalými následkami a z policajného zboru bol prepustený. V čase úrazu bol slobodný, mal 27 rokov. Z rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ v Nitre bolo zistené, že navrhovateľovi bola priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 105.391,02 eura za 7880 bodov, pričom bolo vychádzané z hodnoty jedného bodu vo výške 13,37 eura. Navrhovateľ sa domáhal zaplata sumy 46.722 eur, ktorá suma predstavovala rozdiel z bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 11080 bodov, keď odporca priznal navrhovateľovi bodové ohodnotenie v rozsahu 7880 bodov. Rozdiel je 3200 bodov x 14,46 eura za jeden bod, je suma 46.722 eur. V tejto časti považoval návrh za dôvodný, pretože sťaženie spoločenského uplatnenia bolo hodnotené dvoma lekárskymi posudkami, jednak posudkom MUDr. S. aj znaleckým posudkom MUDr. A., pričom v tomto znaleckom posudku bolo vysporiadané s námietkami odporcu, čo sa týka troch sporných položiek, pretože znalec uviedol, že všetky sprievodné komplikácie súvisiace s ochrnutím končatín je potrebné vyjadriť a ohodnotiť samostatne. Súd preto nemal pochybnosti o výške a správnosti hodnotenia spoločenského uplatnenia. Ďalej bola namietaná nesprávne použitá výška jedného bodu pre výpočet náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď navrhovateľ vo svojom nároku vychádzal z hodnoty jedného bodu 14,46 eura a odporca z hodnoty jedného bodu 13,60 eura. Znalec MUDr. A. určil ustálený zdravotný stav navrhovateľa na september 2009. V tom čase platilo opatrenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktoré určilo výšku jedného bodu na 14,46 eura. Súd preto považoval túto výšku bodu za správnu a nestotožnil sa s názorom odporcu, že zdravotný stav navrhovateľa bol ustálený v decembri 2008. Preto aj v tejto časti uplatnený nárok vo výške 8.553,98 eura súd považoval za dôvodný. Je to rozdiel medzi vzniknutou nesprávne vyplatenou nižšou sumou na sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku nesprávne použitej výšky hodnoty. Za jeden bod za 11080 bodov mala byť navrhovateľovi vyplatená suma 160.217 eura. Zároveň v tejto časti súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania vo výške 9 % od 26.05.2011 do zaplata, pričom počiatok omeškania je deň, keď bola priznaná suma za sťaženie spoločenského uplatnenia pripísaná na účet navrhovateľa. Ďalším nárokom navrhovateľa bolo zaplata 80.108,50 eura z titulu mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia s poukazom na § 5 ods. 5 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. V tejto časti považoval návrh za dôvodný, mal za to, že sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa a že navrhovateľ má nárok na 50 % zvýšenie náhrady, čo je jedna polovica zo sumy 160.217 eur. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v tom, že úraz sa stal vo veku 27 rokov, ktorý žil aktívne, plánoval svadbu, výstavbu rodinného domu, venoval sa športu. Práca policajta bola jeho vysnívaným povoláním a o toto všetko prišiel. V súčasnosti nie je schopný takej pracovnej činnosti, ako pred úrazom, máva depresie, jeho stav je nemenný až do smrti bude odkázaný na cudziu pomoc. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 10.162,24 eura.

Opravné uznesenie odôvodnil postupom podľa § 164 OSP z dôvodu, že pri opísaní došlo k chybe, ktorá spočíva v nesprávnom uvedení odporcu a uvedení, ktorý z odporcov je povinný platiť.

Doplňujúci rozsudok vydal v súlade s ust. § 166 OSP, ktorým návrh voči odporcovi v 2. rade zamietol z dôvodu, že odporca v 2. rade nie je pasívne legitimovaný vo veci, pretože s poukazom na § 174 ods. 1, 2 zák. č. 73/1988 Zb. za vzniknutú škodu zodpovedá služobný úrad, ktorým je Ministerstvo vnútra SR.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca v 2. rade a domáhal sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu, prípadne zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. d/, f/, h/ OSP a tiež z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade uviedol, že odporca, v tomto prípade štát, teda Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR nie je v tejto veci pasívne vecne legitimovaná. V zmysle ust. § 174 ods. 1, 2 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru slovenskej informačnej služby zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v platnom znení za služobný úrad zodpovedá za škodu tým vzniknutú služobný úrad. Z ust. § 1 ods. 4 písm. b/ zák. č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že služobným úradom je Ministerstvo vnútra SR. K poškodeniu zdravia navrhovateľa došlo pri výkone štátnej služby, avšak táto zodpovednosť nie je daná štátu, preto štát nie je v hmotnoprávnom vzťahu voči navrhovateľovi. Ďalej uviedol, že odporca v 2. rade do konania bol pripustený až uznesením zo dňa 26.04.2012 č. k. 12C/25/2012-36, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.05.2012. Zdravotný stav navrhovateľa bol ustálený v septembri 2009, pričom Slovenská republika sa stala účastníkom konania až dňom 26.05.2012, a preto s poukazom na § 106 ods. 1, 2 je návrh navrhovateľa voči odporcovi v 2. rade premlčaný. Z týchto dôvodov vzniesol námietku premlčania. V ďalšom namietal zákonnosť súdom priznaného sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 46.722 eura a priznanej sumy 8.553,93 eura spolu s úrokom z omeškania. Tieto nároky mali byť predmetom odvolania voči rozhodnutiu Krajského riaditeľstva PZ, čo sa však nestalo. Navrhovateľ voči rozhodnutiu Krajského riaditeľstva PZ opravný prostriedok nepodal

a ani nedal toto rozhodnutie preskúmať podľa 5 časti 2 hlavy OSP. Vo vzťahu k úroku z omeškania uviedol, že náhrada nemajetkovej ujmy vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba splnenia a až uplynutím tejto doby dochádza k omeškaniu. Priznané úroky z omeškania, ich výška ako aj začiatok lehoty, odkedy sa mal odporca v 2. rade dostať do omeškania je v rozpore s objektívnym právom. Vo vzťahu k časti žalobného návrhu týkajúcej sa zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia mal za to, že v tomto prípade nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom štát, teda Slovenská republika, ale príslušný služobný úrad, ktorým je Ministerstvo vnútra SR. Názor súdu, podľa ktorého má navrhovateľ nárok žiadať náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia tak podľa zák. č. 437/2004 Z. z., ako aj podľa zák. č. 328/2002 Z. z. nie je správny. V závere odvolania namietal vadu konania, ktorá spočíva v nepreskúmateľnosti rozhodnutia v zmysle ust. § 157 ods. 2 OSP.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním aj navrhovateľ v časti náhrady trov konania a domáhal sa jeho zmeny. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd mu nepriznal úkony za účasť na pojednávaní dňa 25.04.2012, poradu s klientom dňa 19.09.2013, 26.07.2013, k tomu prislúchajúce režijné paušály a náhradu cestovného a stratu času za deň 26.07.2013, kedy sa uskutočnila porada s klientom. Podľa jeho názoru ide o účelné uplatňovanie a bránenie sa práva navrhovateľa, preto mu patrí aj za tieto úkony náhrada.

K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že žiada rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, po oprave zrejmej nesprávnosti v označení odporcu v I. rade, prípadne jeho doplnení, resp. rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním aj odporca v I. rade a zároveň s podaným odvolaním podal žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty na odvolanie. V žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty uviedol, že rozsudok bol doručovaný spolu s odvolaním odporcu Slovenskej republiky, v zastúpení Ministerstva vnútra SR, ako aj odvolaním navrhovateľa spolu s opravným uznesením, pričom sa stalo, že prehliadol uznesenie, v ktorom súd zmenil odporcu na odporcov v I. a 2. rade a na plnenie zaviazal odporcu v 1 rade. V podstate týmto neštandardným doručovaním bol uvedený do omylu. Opravné uznesenie je nezákonné, preto navrhoval, aby odvolací súd zrušil opravné uznesenie ako aj prvostupňový rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z toho dôvodu mal za to, že odporcovi v I. rade ani nezačala plynúť lehota na podanie odvolania. V ďalšej časti odôvodnil svoje odvolanie, keď uviedol, že v prípade, ak sa navrhovateľ nestotožnil s priznaným rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ v Nitre, mal možnosť proti tomuto rozhodnutiu namietat' zákonnosť, čo do počtu priznaných bodov ako aj hodnoty jedného bodu. Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nepodal, ani nedal toto rozhodnutie preskúmať podľa 5 časti 2 hlavy OSP. Preto poukázal na skutočnosť, že v tejto veci sa prv právoplatne rozhodlo. Nestotožnil sa tiež s vykonaným znaleckým dokazovaním. Pokiaľ ide o úrok z omeškania mal za to, že úrok z omeškania možno počítat' až po uplynutí lehoty na plnenie nároku priznaného rozsudkom v súdnom konaní. Čo sa týka žalobného návrhu, týkajúceho sa zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 % je toho názoru, že navrhovateľovi patrí odškodnenie na základe špeciálneho predpisu, ktorým je zák. č. 328/2002 Z. z. a nie aj podľa všeobecného zákona č. 437/2004 Z. z. K odškodneniu navrhovateľa dochádza 2 x. V prípade, ak by odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa žiadal, aby bolo pripustené dovolanie, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a to v otázke, či príslušníkovi PZ patrí dvojnásobne odškodnenie a to podľa špeciálneho zák. č. 328/2002 Z. z. ako aj podľa zák. č. 437/2004 Z. z.

Uznesením zo dňa 28.05.2014 č. k. 12C/25/2012-220 súd neodpustil zmeškanie lehoty odporcovi v I. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11.12.2013 č. k. 12C/25/2012-153 v spojení s opravným uznesením zo dňa 20.03.2014 č. k. 12C/25/2012-194. Svoje rozhodnutie odôvodnil postupom podľa § 58 ods. 1 OSP a odporcovi v I. rade neodpustil zmeškanie lehoty, pretože neexistujú dôvody, pre ktoré by bol odporca v I. rade vylúčený z podania odvolania. Pre odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku je nevyhnutné, aby účastník zmeškal úkon z ospravedlniteľného dôvodu. Ospravedlniteľný dôvod je nevyhnutným predpokladom pre odpustenie zmeškania lehoty. V tomto prípade tento predpoklad nebol preukázaný. Odporca v I. rade namietal, že prehliadol opravné uznesenie, ktorým súd zmenil odporcu na dvoch odporcov a na plnenie zaviazal odporcu v I. rade. Táto skutočnosť však nie je dôvodnom na odpustenie zmeškania lehoty, nie je to taká prekážka, pre ktorú by mal súd odpustiť zmeškanú lehotu, pretože rozsudok bol odporcovi v I. rade riadne doručený, v ten istý deň mu bolo doručené aj opravné uznesenie. Z týchto rozhodnutie je zrejmé, kto je účastníkom konania, aj ako súd vo veci rozhodol. Odporcovi v I. rade nič nebránilo tomu, aby proti tomuto rozsudku a opravnému uzneseniu podal odvolanie.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca v I. rade a domáhal sa jeho zmeny tak, že odporcovi v I. rade bude odpustené zmeškanie lehoty na podanie odvolania. V dôvodoch svojho odvolania namietal, že rozsudok bol odporcovi v I. rade doručený až potom, keď proti rozsudku

už bolo podané odvolanie odporcu a navrhovateľa a súčasne s rozsudkom im bolo doručené aj opravné uznesenie. Pokiaľ by nedošlo k zmätočnému procesnému postupu prvostupňového súdu, nebolo by prišlo k zmeškaniu lehoty na podanie odvolania.

K odvolaniu odporcu v I. rade sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že odporcovi v I. rade nič nebránilo, aby v 15 dňovej lehote podal proti rozsudku a opravnému uzneseniu odvolanie. Lehota mu uplynula dňom 09.04.2014 a preto navrhol jeho odvolanie odmietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Podľa § 58 ods. 1 OSP, súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju účastník alebo jeho zástupca zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

Odpustenie zmeškania lehoty predstavuje výnimočný zásah do plynutia zákonných lehôt. Zákon nestanovuje, aké dôvody je potrebné považovať za ospravedliteľné, aby bolo možné odpustiť zmeškanú lehotu. Posúdenie tejto ospravedliteľnosti patrí konajúcemu súdu. Je len na úvahe súdu, akým spôsobom vyhodnotí účastníkmi uvádzané skutočnosti, pričom táto úvaha musí rešpektovať zákonné limity a byť náležite odôvodnená.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa vysloveným v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ uvádzané dôvody nepovažoval za ospravedliteľné v zmysle § 58 ods. 1 OSP.

Odporca v I. rade už vo svojej žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania uviedol, že prehliadol opravné uznesenie z dôvodu, že spolu s týmto uznesením mu boli doručované i iné listiny a to samotný rozsudok súdu prvého stupňa ako aj odvolanie navrhovateľa a odvolanie odporcu v 2. rade. K tomuto odvolací súd dodáva, že za ospravedliteľné dôvody, pre ktoré účastník konania alebo jeho zástupca zmešká lehotu je možné považovať len tie dôvody, ktorý nastali z objektívnych príčin, t. j. bez zavinenia. V prejednávanej veci však k zmeškaniu lehoty došlo zo subjektívnych príčin na strane odporcu v I. rade tým, že prehliadol uznesenie, proti ktorému bolo možné podať odvolanie a teda k zmeškaniu lehoty došlo zavinením samotného odporcu v I. rade. Je potrebné uviesť, že odporca nebol pri doručovaní rozhodnutia dostatočne opatrný pri ochrane svojich práv a táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na odpustenie zmeškania lehoty.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po oboznámení sa s obsahom spisu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolanie odporcu v I. rade je potrebné podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odmietnuť z dôvodu, že bolo podané oneskorene.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa na čl. 153 spisu, opravné uznesenie na čl. 194 spisu ako aj odvolanie odporcu v 2. rade a odvolanie navrhovateľa bolo odporcovi v I. rade doručené dňa 25.03.2014 tak, ako vyplýva z doručky súdneho doručovateľa na čl. 194 spisu. Nasledujúcim dňom po doručení rozhodnutia začala odporcovi v 1. rade plynúť 15 dňová zákonná lehota na podanie odvolania proti nemu, ktorá v zmysle ust. § 57 ods. 1, 2 OSP uplynula dňom 09.04.2014. Odporca v I. rade podal odvolanie osobne na súd prvého stupňa dňa 12.05.2014 a spolu s podaním odvolania požiadal aj o odpustenie zmeškania lehoty. Keďže uznesením súdu prvého stupňa odporcovi v I. rade nebolo odpustené zmeškanie lehoty na podanie odvolania spolu s rozhodnutím krajského súdu tak, ako je vyššie uvedené možno konštatovať, že odporca podal v predmetnej veci odvolanie po márnom uplynutí 15 dňovej odvolacej lehoty, preto odvolací súd odvolanie ako oneskorene podané odmietol, pričom nemohol preskúmať vecnú správnosť napadnutého rozsudku v spojení s opravným uznesením, ani sa zaoberať dôvodmi odvolania.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Osobou oprávnenou na podanie odvolania je účastník. Odvolanie však nemôže podať účastník, ktorého návrhu prvostupňový súd plne vyhovel. Jeho odvolanie by nemohlo mať náležitosti, ktoré zákon pre podanie odvolania vyžaduje, a takého účastníka nemožno považovať za oprávnenú osobu.

V danom prípade odporca v 2. rade podal proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie, avšak dopĺňujúcim rozsudkom zo dňa 21.05.2014 č. k. 12C/25/2012-215 bol návrh proti odporcovi v 2. rade zamietnutý. Keďže návrhu odporcu v 2. rade bolo v plnom rozsahu vyhovené, bolo potrebné považovať jeho odvolanie za odvolanie podané neoprávnenou osobou, ktoré odvolací súd v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odmietol.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania účastníkov (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania účastníkov je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvého stupňa zaviazal odporcu v I. rade zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 10.162,24 eura, ktoré pozostávajú z odmeny za právne zastúpenie za 9 úkonov právnej pomoci, pričom za účasť na pojednávaní dňa 25.04.2013 bol navrhovateľovi priznaný úkon len v hodnote jednej štvrtiny. Ďalej trovy právneho zastúpenia pozostávajú z náhrady cestovného za cestu Košice - Nitra a taktiež z náhrady za stratu času. Súd nepriznal navrhovateľovi 2 x poradu s klientom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 3 OSP.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ v časti náhrady trov konania a domáhal sa jeho zmeny. V dôvodoch odvolania namietal, že mu nebol priznaný celý úkon za účasť na pojednávaní 25.04.2012, keď podľa jeho názoru pojednávanie bolo otvorené a uskutočnené za prítomnosti účastníkov a došlo k prejednaniu merita veci. Ďalej namietal, že mu nebol priznaný úkon - porada s klientom dňa 19.09.2012 a 26.07.2012, keď prvá porada bola vykonaná z dôvodu prípravy navrhovateľa na pojednávanie a druhá porada vyplývala z potreby spoločného preskúmania znaleckého posudku a následného vyjadrenia k nemu. Z tých istých dôvodov mu potom patrí náhrada cestovného ako aj strata času za deň 26.07.2013, kedy sa uskutočnila porada s klientom.

Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že námietky navrhovateľa týkajúce sa nepriznania celého úkonu na pojednávaní 25.04.2012 nie sú dôvodné, pretože z obsahu spisu ako samotnej zápisnice vyplýva, že pojednávanie v tento deň otvorené nebolo a právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní len uviedol, že sa k vyjadreniu odporcu písomne vyjadrí, zároveň navrhol vstup ďalšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade a pojednávanie bolo bez ďalšieho odročené. Preto správne súd prvého stupňa priznal za účasť na tomto pojednávaní len úkon v hodnote jednej štvrtiny v zmysle § 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa aj v časti nepriznania odmeny za poradu s klientom dňa 19.09.2012. Je nesporné, že v tento istý deň prebehlo pojednávanie, a preto v uvedený deň sa mohla uskutočniť aj porada s klientom, preto tento úkon súd nepovažoval za účelný. Odmena za ďalší úkon - porada s klientom dňa 26.07.2013 nebola navrhovateľovi priznaná a odvolací súd sa s týmto rozhodnutím stotožňuje. V konaní ničím nebolo preukázané, že táto porada skutočne prebehla. Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti za správne a preto ho v zmysle ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania bol odporca v I. rade úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní mu však žiadne trovy nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

O trovách konania medzi navrhovateľom a odporcom v 2. rade odvolací súd nerozhodoval, pretože doplňujúcim rozsudkom súd prvého stupňa si vymienil, že o trovách konania rozhodne podľa § 151 ods. 3 OSP, preto súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.